

§ 36.

Er Adoptivbarnet død, har dets Livsarvinger samme Arveret efter Adoptanten, som det selv vilde have haft.

§ 37.

Adoptivbarnet bevarer sin Arveret efter sin egen Slægt, og denne bevarer sin Arveret efter Adoptivbarnet med den af § 35 følgende Begrænsning.

§ 38.

Adoption medfører ikke Arveret mellem den ene Part og den andens Ægtefælle og Slægtninge — bortset fra Reglerne i §§ 35 og 36 — og heller ikke mellem Adoptivbørn indbyrdes.

Kapitel 6.

Tvangsarv.

§ 39.

Stk. 1. Halvdelen af den Arvelod, som tilkommer Arveloderens Livsarvinger, er Tvangsarv.

Stk. 2. Ægtefællens Tvangsarv er Halvdelen af Arvelodden, naar der er Livsarvinger, og ellers en Trediedel af Efterladenskaberne.

§ 40.

Stk. 1. Over Tvangsarv kan Arveladeren ikke raade ved Testamente, medmindre Undertagelse har særlig Lovhjemmel.

Stk. 2. En Arvelader kan ved Testamente give en Livsarving Fortrinsret til at faa sin Arv udlagt i bestemte Ejendele. Ægtefællens Ret efter Skiftelovens § 47, jfr. § 60, berøres ikke heraf.

Stk. 3. Det kan ved Testamente bestemmes, at Tvangsarv skal være Arvingens Særeje.

Kapitel 7.

Forlodsret,

§ 41.

Stk. 1. Kan Udgiften ved passende Underhold og Uddannelse for Arveladerens Barn eller Adoptivbarn ikke afholdes af dets Arvelod eller paa anden Maade, har det Ret til paa Skiftet forlods at erholde et efter Forholdene afpasset Beløb, dog ikke for Tiden efter dets 21. Aar. Ved Fastsættelsen af det Beløb, Barnet skal have til Uddannelse, skal der tages Hensyn til, hvad Forældrene har kostet paa de andre Børn.

Stk. 2. Denne Forlodsret gaar forud for al anden Arv og kan ikke udelukkes ved Testamente.

§ 42.

Har flere Børn Forlodsret, og kan Boet ikke udrede det samlede Beløb, bestemmer Skifteretten under Hensyn til Børnenes Behov og Forholdene iøvrigt, hvor meget der forlods skal tillægges eet eller flere af Børnene.